

den Følge af Undladelsen, at Tredjemand, der maatte have Søgmaal at rejse imod Nederiet, da kan rette det imod hvem han vil af Partrederne paa Nederiets Begne. At Tredjemand i alle Tilfælde har Valget mellem Skibets og den jagsøgte Reders Værneting, er ovenfor omtalt. — I den ovenanførte Artikel i den tyffe Lov bestemmes det, at der til Valget af en bestyrende Neder kræves Enstemmighed for det Tilfælde, at den valgte ikke har Part i Skibet. Grunden dertil var den, at den paagældende da kunde forudsættes at have mindre Interesse i Skibets Virksomhed. Det har imidlertid, saavidt spørges, sine praktiske Bankeligheder med denne Fordring om Enstemmighed, især naar Nederiet bestaar af et større Antal Medlemmer, og dels herfor, dels fordi det overhovedet synes at være naturligt og stemmende med Bestemmelsen i Lovforslagets 1ste Paragraph om Betingelserne for at kunne være Meddejer af et dansk Skib eller Medlem af Bestyrelsen for et Aktieselskab, der ejer et saadant, har man i Stedet for den anførte Fordring om Enstemmighed ved Valget opstillet som Betingelse for at kunne blive bestyrende Neder for et dansk Skib, at den paagældende er dansk Undersaat og bosat i den danske Stat.

Lovforslagets § 11 giver Regler for den bestyrende Reders Myndighed i Forhold til Tredjemand, altsaa for hvorvidt Tredjemand, der indlader sig i Retsforhandlinger med den bestyrende Neder paa Nederiets Begne, er berettiget til at anse ham for bemyndiget til at handle for og til at forbinde Nederiet. Har Tredjemand ifølge de almindelige, i Forholdets Natur begrundede og ved den positive Lov godkendte, Regler haft Grund til i det enkelte Tilfælde at anse den bestyrende Neder for bemyndiget til at handle paa Nederiets Begne, kan det naturligvis ikke med nogen Virkning fra Nederiets Side gøres gældende imod Tredjemand, at den bestyrende Neder ifølge særegne ham givne Instruksér, eller særegne Bestemmelser i Nederikontrakten, ikke var beføjet til at optræde paa den Maade som en bestyrende Neder i Almindelighed efter Forholdets Natur maa anses at have Myndighed til at gøre det. Overensstemmende hermed siges det da ogsaa i § 11 2det Stykke, at naar Nederiet ved særlig Forfæst har indskrænket den Myndighed, som efter det anførte i Almindelighed tilkommer den bestyrende Neder, er saadan Indskrænkning uden Betydning for Tredjemand, som i god Tro har indladt sig med ham. I denne Henseende henvises til hvad ovenfor er anført til Lovforslagets § 2 om Indførelsen i Skibsregistret af hvad der for

Tredjemand har Betydning med Hensyn til Raadigheden over Skibe m. m.; Forudsætningen er, at ligesom der skal gøres Anmeldelse til Registret om Valget af bestyrende Neder, saaledes skal der ogsaa gøres Anmeldelse om de særegne Indskrænkninger, der gøres i den en bestyrende Neder i Almindelighed tilkommende Myndighed til at handle paa Nederiets Begne i Nederianliggender, og er en saadan Anmeldelse og den dermed videre ifølge Registreringslovens Forrifter paabudne Fremgangsmaade undladt, har Tredjemand Formodning for sig om at være vidende om slige Indskrænkninger. — Hvad nu den bestyrende Reders Myndighed angaar, da betegnes den i § 11 først i Almindelighed saaledes, at han er berettiget til at afslutte alle de Retsandler, som en Nederiforretning sædvanlig fører med sig; derefter nævnes særligt eksempelvis Besøjjelsen til at foretage visse Handlinger af praktisk Betydning og dertil føjes en Udtalelse om, at han kan jagsøge i Nederiets Anliggender og i det hele repræsentere det for Retten — hvoraf altsaa følger, at Dommen i den af den bestyrende Neder paa Nederiets Begne førte Sag er forbindende for og eventuelt kan eksekveres hos de enkelte Redere, i enhver Formue i Forhold til hans Andel i Skibet, jfr. § 7. Forsaavidt stemmer Lovforslagets § 11 i det væsentlige med hvad der er almindelig Ret. Derimod findes der nogen Forskellighed imellem de enkelte Landes Regler forsaavidt angaar de Transaktioner, som nævnes i det sidste Punktum af § 11 1ste Stykke som Eksempler paa, hvad den bestyrende Neder ikke uden særlig Bemyndigelse er berettiget til at foretage, ligesom der i de 3 Kommissioner, der have udarbejdet Lovforslagene, har været en Del Tvivl i den Henseende. Striden og Tvivlen angaar dog ikke Salg eller Pantsettelse af Skibet, som man er enig om, at den bestyrende Neder ikke uden særlig Bemyndigelse kan foretage, men derimod hans Ret til at optage Pengelaan i Nederiets Navn og til at tegne Forsikring paa Skibet. I det særlige danske Lovudkast fra 1882 vare visse Transaktioner ikke nævnte blandt dem, som skulde anses undtagne fra den bestyrende Reders almindelige Myndighed, og Grunden hertil var nærmest den, at det antoges, at der i alt Fald kunde være Omstændigheder, under hvilke det vilde være naturligt og højtidigt at han kunde foretage dem. Man er imidlertid endt med paa dette Punkt at slutte sig til den tyffe Lovs Art. 460 og den ældre svenske Lovs § 14, idet man har ment, at det vilde være lidet heldigt at undlade helt at omtale de nævnte Dispositioner,